

Hjælp, fritages for Bygningsafgift af deres Bolig og Værksted med dertil hørende Lokaler til Raamateriale og færdige Varer, og at Avlsbrugere paa Købstædernes Markjorder, (der hidtil have svaret Bygningsafgift efter Reglerne for Købstæder), fritages for Bygningsafgift af deres Bolig, saafremt de ikke drive anden Næring, hvorhos bestemmes, at ved Spørgsmaal om Fritagelse for Bygningsafgift af Smaalejligheder skulle de Lokaler, som ere beliggende i Kvist- og Loftsetager og i sig selv ere afgiftsfri (hvad de ere, naar de kun have Vinduer gennem Taget eller i Gavlen), ikke medregnes ved Udfindelsen af Lejlighedernes Kvadratindhold, samt at Anvendelsen af den i Frdg. 1. Oktober 1802 §§ 31 og 32 for »særskilte« Pakhuse foreskrevne lavere Bygningsafgift ikke skal være udelukket derved, at Pakhuset er i indvendig Forbindelse med andre Lokaler, hvoraf højere Afgift svares.

Lovforslaget gik ud paa, at Værksteder, hvori nogen driver Haandværk, enten selv eller ved Hustrus og umyndige Børns Hjælp, ikke skulle medregnes ved Ansættelse af Bygningsafgift; dog skulde dette være betinget af, at der, for hver Gang Bygningsafgiften forfalder til Betaling, af den paa-gældende blev indgivet en ved to vederhæftige Personer bekræftet Erklæring om, at Værkstedet i det foregaaende Halvaar har været benyttet, som anført. Efter Forslag af Folketingets Udvalg skete heri følgende Forandringer: Bestemmelsen indskrænkes til Haandværkere paa Landet, men udvides til Boligen og „Lokaler til Raamateriale og færdige Varer“; den i Forslaget ommeldte Erklæring fra to vederhæftige Personer bortfalder; Fritagelsen skal ikke være udelukket ved, at *myndige* Børn hjælpe vedkommende; endelig tilføjedes Bestemmelserne om Avlsbrugere paa Købstads-Markjorder, om Smaalejligheder og om Pakhuse. — I Landstinget foretoges et Par Smaaændringer af rent formel Art. — Det udtales i Betænkningen, at „det er højst uheldigt, at det hænder, at der paalægges Folk Bygningsafgift, uden at de selv vide noget deraf, idet Opmaalingen finder Sted uden nogen forudgaaet Meddelelse“, og Ordføreren udtalte under Forhandlingerne et Ønske om, at det ad administrativ Vej kunde blive fastsat, at Opmaaling kun maa finde Sted efter Tilsigelse til vedkommende. Finansministeren svarede, at en saadan Ordning af praktiske Grunde vilde være vanskelig at indføre, men at det til Opnaelse af det, der tilsigtes — nemlig at den paagældende faar Underretning om, at Opmaaling har fundet Sted — maa være til-